

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

10 martie 2020

mun. Chișinău

Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție în componență:
Președinte – Timofti Vladimir,

judecători – Cobzac Elena, Toma Nadejda, Țurcan Anatolie, Boico Victor,

a judecat în ședință, fără citarea părților, recursurile ordinare declarate de către procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Călugăreanu Vitalie și de către avocatul Mazarenco Grigorii în numele succesorului părții vătămate Fortuna Dorin, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 26 februarie 2019, în cauza penală privindu-l pe

Lozovan Iulian Xxxxx, născut la xxxxx,
originar și domiciliat în Xxxxx.

Termenul de examinare a cauzei:

1. Prima instanță: 26.03.2018 - 17.08.2018;
2. Instanța de apel : 25.09.2018 - 26.02.2019;
3. Instanța de recurs ordinar : 12.11.2019 - 10.03.2020.

Asupra recursurilor în cauză, în baza actelor din dosar, Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție,

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătoriei Anenii Noi (sediul Central) din 17 august 2018, în procedura prevăzută de art. 364¹ Cod de procedură penală, Lozovan Iulian a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 264 alin. (3) lit. b) Cod penal și i s-a stabilit pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 3 (trei) ani, cu ispășirea pedepsei în penitenciar de tip deschis, cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 3 ani. În temeiul art. 90 Cod penal, executarea pedepsei cu închisoarea aplicată condamnatului, s-a suspendat condiționat pe un termen de probă de 4 (patru) ani, cu obligarea condamnatului să nu-și schimbe domiciliul fără acordul organului competent.

Acțiunea civilă înaintată de succesorul părții vătămate Fortuna Dorin împotriva lui Lozovan Iulian cu privire la repararea prejudiciului moral în mărime de 500 000 lei, a fost admisă parțial.

S-a încasat de la Lozovan Iulian în beneficiul lui Fortuna Dorin prejudiciul moral în mărime de 160 000 (una sută șaiszeci mii) lei, în rest acțiunea civilă a fost respinsă ca neîntemeiată.

Sechestrul aplicat pe mijlocul de transport de model „Xxxxx” n/î XXXXX, XXXXX ce aparțin soților Lozovan Iulian și Natalia, prin încheierea Judecătorei Anenii Noi nr.11-54/18 din 16.03.2018, a fost menținut pînă la executarea hotărîrii în latura civilă.

S-a încasat din contul lui Lozovan Iulian în beneficiul statului cheltuielile judiciare în mărime de 3 168 (trei mii una sută șazeci și opt) lei.

2. Potrivit sentinței instanța a constatat că Lozovan Iulian, la 21 decembrie 2017, aproximativ la ora 07:00, conducând mijlocul de transport de model „Xxxxx” n/î XXXXX, pe traseul Chișinău-Căușeni, deplasându-se în direcția or. Căușeni, la intersecția cu drumul de acces în or. Anenii Noi, în zona de acțiune a indicatorului rutier 1.20 „Trecere pentru pietoni” și marcajul rutier transversal 1.14.1 ce reprezintă linii paralele cu axa carosabilului, distincte prin lățimea lor sporită ce indică trecerile pentru pietoni, pe timp de noapte, în condiții de vizibilitate redusă, nu a ținut cont de situația și condițiile rutiere, nu a adaptat viteza care ar asigura securitatea circulației și a încălcat regulile de securitate a circulației din Regulamentul circulației rutiere aprobat prin HG Republicii Moldova nr. 357 din 13 mai 2009 și anume: punctul 10 subpunctul 1) litera b) potrivit căruia persoana care conduce un vehicul trebuie: să posede cunoștințe și să execute cerințele prezentului Regulament, precum și să posede dexteritatea necesară de a conduce în siguranță vehiculul pe drum; punctul 11 litera f) potrivit căruia conducătorul de vehicul în timpul deplasării este obligat la trecerile pentru pietoni cu circulația neregulată să cedeze trecerea pietonilor care traversează drumul pe partea carosabilului în direcția de mers a vehiculului; punctul 45 potrivit căruia conducătorul trebuie să conducă vehiculul în conformitate cu limita de viteză stabilită, ținînd permanent seama de următorii factori: a) starea psihofiziologică ce influențează atenția și reacția; b) dexteritatea în conducere care i-ar permite să prevadă situațiile periculoase; d) situația rutieră, iar în cazul în care în limita vizibilității apar obstacole care pot fi observate de conducător, el trebuie să reducă viteza sau chiar să oprească, pentru a nu pune în pericol siguranța traficului.

Încălcările admise au dus la tamponarea frontală a pietonului Fortuna Silvia, antrenată în traversarea traseului regulamentar, care în rezultatul traumelor primite a decedat pe loc. Conform raportului de expertiză medico-legală nr. 177 din 14.02.2018, moartea Silviei Fortuna a survenit în rezultatul traumei asociate: traumă cranio-cerebrală închisă, echimoze și excoriații multiple la nivelul capului, hemoragii difuze în țesuturile moi pericraniene, fractura maxilei bilateral și a unghiului mandibulei pe dreapta, fractura osului zigomatic pe dreapta, traumă contuză a toracelui, hemoragii difuze în țesuturile moi ale toracelui, fracturi costale multiple, bilaterale directe, cu lezarea pleurei parietale, pericardului și perforarea cordului, contuzia cordului și pulmonilor bilateral, hemitorace bilateral, hemoparicar, traumă contuză a abdomenului, fisură pe splină, hematom subcapsular a ficatului, hemiperitoneum, traumă contuză a membrelor, fractură

cominutivă a antebrăului drept, plăgi contuze la nivelul piciorului stîng, echimoze și excoriații pe membrele superioare și inferioare bilateral, anemie moderată a organelor interne.

Astfel, prin acțiunile sale, inculpatul Lozovan Iulian a săvîrșit „încălcarea regulilor de securitate a circulației de către persoana care conduce mijlocul de transport, încălcare care a provocat din imprudență decesul unei persoane”, adică a comis infracțiunea incriminată și sancționată de art. 264 alin. (3) lit. b) Cod penal.

3. Sentința a fost atacată cu apel de către:

3.1. - procurorul în Procuratura raionul Anenii Noi, Alexei Stavilă, prin care a solicitat admiterea apelului, casarea parțială a sentinței Judecătoriei Anenii Noi (sediul Central) din 17.08.2018 în partea ce ține de pedeapsa stabilită și condamnarea inculpatului Lozovan Iulian în baza art. 264 alin. (3) lit. b) Cod penal cu stabilirea pedepsei - 3 ani privațiune de libertate cu executarea în penitenciar de tip deschis cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 4 ani, cu încasarea integrală a acțiunii civile în sumă de 500 000 lei.

În motivarea cererii de apel procurorul a invocat că deși inculpatul Lozovan Iulian și-a recunoscut vina în comiterea infracțiunii incriminate și a solicitat examinarea cauzei în procedura prevăzută de art. 364¹ Cod de procedură penală vina acestuia a fost dovedită prin probatoriul prezentat în fața instanței prin rechizitoriu și prin cercetarea judecătorească.

La judecarea acțiunilor inculpatului, instanța corect a calificat acțiunile infracționale și a încasat cheltuielile de judecată și calificarea juridică nu se contestă, însă pedeapsa stabilită acestuia partea acuzării o consideră prea blîndă și neproportională cu pericolul social a acțiunilor criminale comise și impactul negativ asupra părții vătămate a succesului legal și a rudelor, fiind admisă acțiunea civilă doar parțial în mărime de numai 160000 lei.

Apelantul a menționat faptul, că cu toate că instanța de judecată a reținut, că infracțiunea imputată a fost comisă de către inculpat, nu a ținut cont de toate circumstanțele cazului și anume gradul și pericolul social pe care îl reprezintă infracțiunea, și urmările grave care au survenit în rezultatul comiterii acesteia - decesul unei persoane.

Din considerentele menționate a considerat sentința în cauză ilegală sub aspectul blîndeții acesteia, deoarece instanța de judecată nu a dat o apreciere corectă circumstanțelor cauzei și, nu a indicat motivele condamnării cu suspendare condiționată în conformitate cu prevederile art. 90 Cod penal. Deși inculpatul a perceput gravitatea faptei săvîrșite, reeducarea și încadrarea acestuia în societate urmează a fi efectuată prin privarea de libertate, care, în viziunea acuzării este o pedeapsă proporțională faptei comise.

În acest context a menționat inadmisibilitatea tolerării unor astfel de fapte ce privește aplicarea prevederilor art.90 Cod penal în privința inculpatului Lozovan Iulian și este contrară prevederilor art.2 alin.(2) Cod penal, care stipulează, că

legea penală are drept scop prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni, iar art.75 alin.(1) Cod penal stipulează, că „persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele fixate în Partea specială a Codului Penal”. Astfel, instanța de judecată diminuează acel factor de abținere de la comiterea unor asemenea infracțiuni de către alte persoane sau chiar de către inculpat. Acest fapt urmează a fi apreciat și prin prisma gravității pe care o are această infracțiune, precum și în raport cu riscul de a transforma săvârșirea acestei în îndeletnicire, în condițiile când va fi sesizat de către infractor faptul dezinteresului statului de a condamna asemenea cazuri.

La fel, analizând poziția privind pedeapsa penală propusă de către acuzatorul de stat a fost luat în considerație circumstanțele atenuante ale responsabilității inculpatului pentru a solicita o pedeapsă de 3 ani privațiune de libertate, ceea ce este mai puțin decât minimul din pedeapsa maximă. În asemenea circumstanțe aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal de către instanța de judecată este neargumentată și nu are suport juridic, reieșind din probele cercetate și faptele constatate, apelantul a invocat iarăși un drept al inculpatului de a pune în pericol viața și sănătatea a participanților la traficul rutier.

3.2. - succesorul părții vătămate Fortuna Dorin și avocatul Mazarenco Grigorii în numele acestuia, prin care au solicitat admiterea apelului, casarea sentinței Judecătorei Anenii Noi (sediul Central) din 17.08.2018, în partea acțiunii civile, cu emiterea unei noi hotărâri prin care să fie admisă integral acțiunea civilă în sumă de 500 000 lei și înăsprirea pedepsei cu aplicarea pedepsei sub formă de închisoare pe termen de 5 ani 6 luni, și privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 4 ani, fără aplicarea prevederilor art.90 Cod penal.

În motivarea cererii de apel au invocat că hotărârea nominalizată este eronată în partea acțiunii civile, nefondată, lipsită de suport normativ și factual, rezultată din aprecierea subiectivă și incompletă a probelor și legislației în vigoare. Au menționat că învinuitul Lozovan Tudor la data de 21.12.2017 conducând automobilul Xxxxx n/î XXXXX a comis tamponarea pietonului Fortuna Silvia la trecerea de pietoni, ca urmare ea a decedat.

Apelanții au atenționat că tamponarea pietonului a avut loc pe timp de zi orele 07:17 min pe trecerea de pietoni în localitate, conform certificatelor obținute de la Serviciu Hidrometeo de Stat la data accidentului 21.12.2017 ora 07:00 distanța vizibilități meteorologice a constituit 20 km cerul a fost predominant senin, iar informația furnizată de I.M.D.P. Apă-Canal Aneni Noi a comunicat că pe porțiunea de drum în cauză, iluminarea stradală funcționa în regim normal de la 17:00 pînă la 07:00.

Au menționat că prin ordonanța de pornire a urmăririi penale din 21.12.2017 s-a stabilit că tamponarea pietonului a avut loc la orele 07:17 min și nicidecum la ora 7:00 precum a indicat instanța în sentința emisă, la fel și constatarea că la

momentul producerii tamponării era o vizibilitate redusă nu corespunde adevărului din motivele că certificatele menționate mai sus atestă contrariu.

Conform declarațiilor inculpatului că la momentul tamponării afară era noapte apelantul a considerat că urmează a fi apreciată critic din motivul că actele anexate obținute de la Serviciu Hidrometeo de Stat atestă că era ziua la orele 7:00, iar tamponarea a fost la ora 7:17, la fel iluminarea stradală funcționa chiar să admitem că era noapte.

În cadrul urmăririi penale apelantul a înaintat un demers pentru a efectua expertiza trasologică pentru a stabili viteza cu care circula automobilul în momentul tamponării, însă a fost refuzat. Apelantii au considerat că viteza regulamentară 50 km oră prin localitate mai ales la traversarea trecerii de pietoni a fost încălcată grav, ea fiind cu mult mai mare, având în vedere faptul că victima a decedat pe loc, iar leziunile primite descrise în raportul medico - legal nu puteau fi produse la viteza de 50 km.

Au atenționat la declarațiile martorilor Sîrbu Victor și Țurcanu Ion, colaboratori a MAI, care patrulau sectorul de drum și la moment se aflau în preajmă, ei declarând că viteza era de circa 80-90 km, pietonul a fost aruncat la circa 3-4 metri, iar automobilul s-a oprit peste 50 de metri, fapt ce confirmă că viteza era mare în momentul tamponării.

Referitor la suma prejudiciului moral adus a apreciat în sumă de 500 000 lei, este imposibil de a aprecia costul vieții unui om care nu are absolut nici o vină în survenirea decesului, reieșind din faptul că traversa regulamentar la trecerea de pietoni carosabilul, mai mult ca atât a lăsat în urma sa o familie îndurerată doi feciori și nepoți pentru care era o mamă și bunică, avea grijă de ei și îi ajuta, la fel nu se supune descrieri toate îndurerările suportate de succesorii persoanei decedate în cadrul înmormântării și conștientizării faptului că mama lor nu mai există.

Reieșind din cele expuse succesorul părții vătămate a considerat aplicarea pedepsei cu suspendare condiționată și dispunerea achitări sumei de 160 000 lei ca prejudiciu moral ca fiind una prea ușoară, pentru infracțiunea comisă - tamponarea pietonului pe trecerea de pietoni în localitate în urma căreia persoana a decedat.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 26 februarie 2019, au fost admise în parte apelurile procurorului și avocatului în numele succesului părții vătămate Fortuna Dorin, casată parțial sentința Judecătorei Anenii Noi (sediul Central) din 17.08.2018, privindu-l pe Lozovan Iulian, doar în partea acțiunii civile în partea prejudiciului moral și a fost pronunțată în acest sens o nouă hotărâre potrivit modului stabilit pentru prima instanță.

S-a admis acțiunea civilă și s-a încasat de la Lozovan Iulian în beneficiul succesului părții vătămate Fortuna Dorin, prejudiciul moral în sumă de 300000 (trei sute mii) lei.

Au fost menținute celelalte dispoziții ale sentinței.

4.1. Pentru a decide astfel instanța de apel a menționat că cauza penală a fost examinată în instanța de fond în ordinea procedurii simplificate pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, în baza art. 364¹ Cod de procedură penală, or, până la începerea cercetării judecătorești în baza cererii autentice și personale înaintate de către inculpatul Lozovan Iulian, fiind asistați de către avocat, cu asigurarea dreptului la apărare prin prezența apărătorului, a declarat personal prin înscris autentic că recunoaște vina integral, cunoaște probele acumulate la faza urmăririi penale, nu are careva obiecții asupra probelor, nu solicită prezentarea altor probe și a solicitat examinarea cauzei penale în ordinea prevăzută de art. 364¹ Cod de procedură penală.

Astfel, instanța de apel a menționat că autorii apelului sunt de acord cu starea de fapt stabilită de prima instanță, precum și cu încadrarea juridică a acțiunilor inculpatului, dar nu sunt de acord cu pedeapsa stabilită, cât și, apelanții au criticat hotărârea primei instanțe referitor la admiterea acțiunii civile.

Instanța de apel a reținut că, prima instanță a stabilit în mod corect situația de fapt și de drept, vinovăția inculpatului Lozovan Iulian care a fost dovedită cu certitudine și fără echivoc, apreciind faptele săvârșite de aceștia, încadrarea juridică corespunzătoare materialului probator administrat. Cercetarea judecătorească s-a efectuat cu respectarea dispozițiilor procesual-penale privind administrarea probelor.

Prin urmare, nici procurorul, nici inculpatul și avocatul, nici un alt careva participant la proces nu au atacat sentința în partea încadrării juridice a acțiunilor inculpatului, motiv pentru care instanța de apel nu a purces la judecarea fondului cauzei în această parte, și s-a expus doar în partea stabilirii și individualizării pedepsei și referitor la admiterea acțiunii civile.

În plus, instanța de fond a dat o apreciere corectă probelor și circumstanțelor cauzei penale, examinând probele administrate din punctul de vedere a utilității și veridicității lor, sub toate aspectele, complet și în mod obiectiv, călăuzindu-se de Lege, încadrând just acțiunile inculpatului Lozovan Iulian în baza dispozițiilor art. 264 alin. (3) lit. b) Cod penal.

Cu referire la prevederile sus citate, s-a remarcat că din probele administrate în cursul urmăririi penale rezultă că acestea sunt suficiente pentru a constata că faptele există, constituie infracțiunea prevăzută de art. 264 alin. (3) lit. b) Cod penal, a fost săvârșită de inculpat și sunt de natură să permită stabilirea pedepsei, iar personalitatea inculpatului Lozovan Iulian susceptibilă de a fi supusă răspunderii penale.

Argumentele expuse de instanța de fond și motivele din sentință pentru a evita repetări inutile, instanța de apel le-a însușit, fapt ce vine în corespundere cu jurisprudența CEDO, care în pct. 37 a hotărârii sale în Cauza Albert vs. România din 16.02.2010, statuează că art. 6 par. 1 din Convenție, deși obligația instanței să își motiveze deciziile, acest fapt nu poate fi înțeles ca impunând un răspuns detaliat

pentru fiecare argument (Van de Hurk vs. Olanda, 19 aprilie 1994, pct. 61), cu toate acestea proces echitabil necesită ca o instanță internă, fie prin însușirea motivelor furnizate de o instanță inferioară, fie prin alt mod, să fie examinat chestiunile esențiale supusă atenției sale.

La pronunțarea sentinței, instanța de judecată corect a stabilit circumstanțele de fapt și de drept și just a concluzionat că, inculpatul a săvârșit anume infracțiunea incriminată.

Apreciind probele pe cauza penală din punct de vedere al pertinentei, concludenții, utilității și veridicității lor, iar toate în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor, verificând concomitent argumentele din rechizitoriu în raport cu probele cercetate în cadrul ședinței de judecată, instanța a conchis că, învinuirea adusă inculpatului Lozovan Iulian este întemeiată, acțiunile just calificate în temeiul art. 264 alin. (3) lit. b) Cod penal după indicii calificativi și anume „încălcarea regulilor de securitate a circulației de către persoana care conduce mijlocul de transport, încălcare care a provocat din imprudență decesul unei persoane”.

Instanța de apel, analizând declarațiile succesului părții vătămate Fortuna Dorin, cât și a martorilor a considerat că acestea sunt veridice, relatează adevărul, sunt consecvente, consecutive pe tot parcursul procesului penal, care coroborează cu probele materiale scrise cercetate în ședința de judecată.

Totodată, inculpatul Lozovan Iulian a recunoscut integral vinovăția în cele incriminate, astfel încât culpabilitatea acestuia în comiterea infracțiunii este dovedită în afara oricărui dubii.

Instanța de apel, a notat că la caz soluția instanței de fond, cu referință la vinovăția inculpatului Lozovan Iulian, este pe deplin justificată, or, verificând din oficiu la acest capitol sentința pronunțată, instanța de apel a considerat că vina inculpatului Lozovan Iulian de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 264 alin. (3) lit. b) Cod penal, este dovedită integral prin probele administrate și cercetate conform art. 101 Cod de procedură penală.

Cu referire la apelurile declarate de procurorul în Procuratura raionului Anenii Noi, Alexei Stavilă, succesul părții vătămate Fortuna Dorin și avocatul Mazarenco Grigorii în numele acestuia instanța de apel a menționat:

Potrivit textului apelurilor înaintate, acuzatorul de stat, succesul părții vătămate Fortuna Dorin și avocatul Mazarenco Grigorii în numele acestuia au solicitat stabilirea unei pedepse mai aspre față de inculpat și admiterea integrală a acțiunii civile, cu încasarea din contul inculpatului Lozovan Iulian a cuantumului prejudiciului moral în sumă de 500.000 lei.

Analizând acest temei în raport cu motivele invocate în apel, instanța de apel a constatat că acesta nu și-a găsit confirmarea la judecarea apelurilor declarate, lipsind temeiuri de implicare a instanței de apel în sensul casării hotărârii contestate în partea individualizării și stabilirii pedepsei.

Instanța de apel a reținut că autorii apelurilor sunt de acord cu starea de fapt stabilită de instanța de fond, precum și cu încadrarea juridică a acțiunilor inculpatului Lozovan Iulian, însă critică hotărârea primei instanțe referitor la pedeapsa aplicată lui Lozovan Iulian, considerând că prima instanță urma să stabilească inculpatului o pedeapsă mai aspră.

La capitolul numirii pedepsei inculpatului, instanța de apel a considerat concluzia instanței de fond corespunzătoare stării de drept și întemeiată din punct de vedere al principiilor stabilirii pedepsei penale.

Așadar, la adoptarea sentinței, individualizând pedeapsa, instanța de apel a notat că instanța de fond a respectat prevederile art. 96, art. 385 alin. (1) și art. 394 alin. (1) și alin. (2) Cod de procedură penală, conform cărora instanța este obligată să indice în partea descriptivă a sentinței care sunt circumstanțele care atenuază sau agravează răspunderea inculpatului, datele care caracterizează persoana inculpatului, precum și motivele soluției adoptate referitoare la stabilirea pedepsei sau la liberarea de pedeapsă penală.

Afirmațiile apelanților precum că instanța de fond incorect a individualizat pedeapsa și în mod eronat a aplicat pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 3 (trei) ani, cu ispășirea pedepsei în penitenciar de tip deschis, cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 3 ani, în temeiul art. 90 Cod penal, executarea pedepsei cu închisoarea aplicată fiind suspendată condiționat pe un termen de probă de 4 (patru) ani, instanța de apel le-a considerat neîntemeiate or, persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni trebuie să i se aplice o pedeapsă echitabilă, în limitele acțiunii articolului în baza căruia persoana se declară vinovată.

Instanța de apel a atestat că inculpatul a fost condamnat în baza art. 264 alin. (3) lit. b) Cod penal la de 3 (trei) ani, cu ispășirea pedepsei în penitenciar de tip deschis, cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 3 ani, după ce a stabilit pedeapsa potrivit tuturor criteriilor generale de individualizare a pedepsei, continuând operațiunea de individualizare cu privire la săvârșirea infracțiunii, ținând cont de circumstanțele cauzei și de persoana celui vinovat, instanța de judecată poate dispune neexecutare pedepsei aplicate vinovatului.

Astfel, suspendarea condiționată, ca mijloc de individualizare a pedepsei, conferă instanței de judecată posibilitatea ca pe lângă stabilirea cuantumului pedepsei, să se pronunțe și asupra modului de executare.

Chestiunea de individualizare a pedepsei este un proces obiectiv, de evaluare a tuturor elementelor circumscrise faptei și autorului, având ca finalitate stabilirea unei pedepse în limitele prevăzute de sancțiunea articolului incriminat prin rechizitoriu inculpatului, la caz, art.264 alin.(3) lit. b) Cod penal, în baza căruia a fost condamnat Lozovan Iulian.

Subsidiar la cele ce preced, sancțiunea de art. 264 alin. (3) lit. b) Cod penal, prevede pedeapsa penală sub formă închisoare de la 3 la 7 ani, astfel, instanța de apel, la determinarea corectitudinii pedepsei aplicate, a ținut cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, care conform art. 16 alin. (4) Cod penal, se califică ca infracțiune gravă, de motivul acesteia - care a provocat din imprudență decesul unei persoane, de persoana celui vinovat, care la locul de trai se caracterizează pozitiv, potrivit comunicării medicilor narcolog și psihiatru, rezultă că, inculpatul nu se afla la evidența acestor specialiști, anterior nu a fost judecat, are la întreținere doi copii minori și este unicul întreținător al familiei.

Astfel, au fost constatate un șir de circumstanțe atenuante (căința sinceră), iar careva circumstanțe agravante procurorul nu a prezentat, atât în rechizitoriu, cât și în instanța de judecată, fapt ce a indicat la lipsa de careva temei de aplicare în privința inculpatului a unei pedepse reale cu închisoare.

Instanța de judecată a ținut cont de personalitatea inculpatului Lozovan Iulian, de comportamentul acestuia până la comiterea infracțiunii și după comiterea faptei penale, de limitele de pedeapsă, stabilite în de art. 264 alin. (3) lit. b) Cod penal, și just a ajuns la concluzia de a-i stabili pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de de 3 (trei) ani, cu ispășirea pedepsei în penitenciar de tip deschis, cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 3 ani, în temeiul art. 90 Cod penal, executarea pedepsei cu închisoarea aplicată condamnatului, suspendată condiționat pe un termen de probă de 4 (patru) ani, deoarece a considerat că corectarea și reeducarea acestuia poate avea loc cu aplicarea unei pedepse sub formă de închisoare, dar cu suspendarea condiționată a executării pedepsei în baza art.90 Cod penal.

În concluzie, instanța de apel a statuat că pedeapsa aplicată inculpatului Lozovan Iulian a fost individualizată corect, este echitabilă și proporțională circumstanțelor cauzei și personalității inculpatului și corespunde scopului pedepsei penale de restabilire a echității sociale, corectare a condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnaților, cât și a altor persoane, astfel nefiind atestate careva temeiuri de implicare a instanței de apel în sentința instanței de fond în partea stabilirii pedepsei, or careva circumstanțe ce ar indica la aplicarea celei mai aspre pedepse (pedeapsa exclusivă cu închisoare) nu au fost stabilite.

La capitolul numirii pedepsei inculpatului Lozovan Iulian, instanța de apel a considerat concluzia instanței de fond corespunzătoare stării de drept și întemeiată din punct de vedere al principiilor stabilirii pedepsei penale.

Totodată, instanța de apel analizând cerința succesului părții vătămate Fortuna Dorin și avocatului Mazarenco Grigorii în numele acestuia și anume în privința încasării prejudiciului moral în sumă de 500 000 lei, prin prisma temeiului invocat, instanța de apel a constatat că acesta și-a găsit confirmare parțial la judecarea apelului declarat.

Așadar, cu referire la soluționarea acțiunii civile în procesul penal, instanța de apel reieșind din materialele cauzei, a constatat că instanța de fond a adoptat o soluție greșită în partea încasării despăgubirilor pentru prejudiciul moral, reieșind din motivele ce urmează.

Potrivit sentinței, instanța de fond judecând cauza, a dispus admiterea parțială a acțiunii civile, cu dispunerea încasării de la Lozovan Iulian în beneficiul lui Fortuna Dorin prejudiciul moral în mărime de 160 000 (una sută șazeci mii) lei, ca recompensă pentru prejudiciul moral cauzat prin infracțiune.

Din materialele dosarului, s-a constatat că, prin ordonanța de recunoaștere în calitate de succesori al părții vătămate din 21.12.2017, Fortuna Dorin, care este fiul părții vătămate Fortuna Silvia, care a suferit vătămării corporale grave cu survenirea decesului în rezultatul acțiunilor infracționale săvârșite de Lozovan Iulian, a fost recunoscut în calitate de succesori a părții vătămate.

În această ordine de idei, instanța de apel a menționat că nu poate accepta soluția instanței de fond prin care s-a dispus încasarea din contul lui Lozovan Iulian în beneficiul lui Fortuna Dorin prejudiciul moral în mărime de 160 000 (una sută șazeci mii) lei, dat fiind că partea vătămată a suferit enorm de pe urma acțiunilor comise de către inculpat, iar suma de 160 000 (una sută șazeci mii) lei, stabilită de către instanța de fond se consideră prea mică, inechitabilă și neproporțională suferințelor psihice și fizice a părții vătămate, de impactul asupra sănătății, anume nivelul suportării suferințelor în urma vătămării corporale a acesteia în regiunea capului.

Consecvent, instanța de apel soluționând chestiunea cu privire la dauna morală, a indicat că fiecare om are dreptul la viață, nimeni nu-l poate lipsi, viața unei persoane este inviolabilă, considerând că lipsirea de viață a victimei, a dus la suferințe psihice și fizice și aduc atât succesoriului părții vătămate Fortuna Dorin, în legătură cu pierderea mamei, cât și a lăsat în urma sa o familie îndurerată doi feciori și nepoți pentru care era o mamă și bunică, aceste stări ca finalitate, constituind suferințe psihice și fizice esențiale pentru părțile vătămate.

Astfel, luând în considerare caracterul și gravitatea suferințelor psihice și fizice cauzate, circumstanțele în care au fost cauzate aceste prejudicii, gradul de vinovăție al inculpatului, quantumul prejudiciului moral de 160 000 (una sută șazeci mii) lei este unul vădit insuficient, inadecvat și disproporționat împrejurărilor în care au fost săvârșite faptele infracționale și gravitatea consecințelor survenite

Însă, instanța de apel a considerat că încasarea echivalentului a 500 000 lei, cu titlu de prejudiciul moral, constituie o solicitare exagerată, iar suma de 300000 (trei sute mii) lei, deși constituie o sumă rațională, quantumul ei poate fi încasat din contul inculpatului Lozovan Iulian, or instanța de apel a indicat că odată ce s-a stabilit cu certitudine faptul că inculpatul a comis fapta prejudiciabilă, care are ca efecte cauzarea suferințelor psihice ale succesoriului părții vătămate, dar și a

familiei acestuia, prin urmare, repararea prejudiciului moral urmează a fi pus în sarcina inculpatului, or din acțiunile/inacțiunile acestuia au survenit suferințele enunțate mai sus, or legătura causală directă la capitolul suferințe psihice rezultă strict din acțiunile lui Lozovan Iulian.

În asemenea circumstanțe, instanța de apel a considerat că cuantumul daunei morale cauzate succesorului părții vătămate urmează a fi valorificat în suma de 300000 (trei sute mii) lei. Or, trasarea acestei concluzii, a avut la bază niște argumente temeinice și relevante, care cad sub incidența nemijlocită a circumstanțelor cauzei date.

5. Împotriva deciziei instanței de apel au declarat recursuri ordinare:

5.1. Procurorul Călugăreanu Vitalie, prin care indicând temeiurile prevăzute de art. 427 alin. (1) pct. 6) 10) Cod de procedură penală, a solicitat casarea deciziei atacate, cu rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, de menținere a pedepsei închisorii și amenda stabilită prin sentința primei instanțe, cu excluderea aplicării prevederilor art. 90 Cod penal.

În motivarea cererii de recurs procurorul a indicat următoarele motive:

- decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 26 februarie 2019, este atacată în partea stabilirii pedepsei prea blânde inculpatului Lozovan Iulian, fiindu-i menținute neîntemeiat prevederile art. 90 Cod penal;

- conform prevederilor art. 427 alin. (1) pct. 6), 10) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului în cazul în care instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel ori s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale;

- în cazul dat instanța de fond și de apel au admis erori de drept privind aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal - condamnarea cu suspendarea condiționată a executării pedepsei închisorii, erori de drept, cuprinse de pct. 10) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală - s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale;

- recurentul menționează că instanța de apel nu s-a expus asupra prevederilor art. 7, 61, 75, 76 Cod penal, adică nu a efectuat procedura de individualizare și stabilirea duratei și cuantumului pedepsei, în cazul stabilirii pedepsei cu aplicarea art. 90 Cod penal, ignorând prevederile art. 384 alin. (3) Cod de procedură penală, unde este prevăzut că: „Sentința instanței de judecată trebuie să fie legală, întemeiată și motivată”, prevederi ce sunt valabile și pentru instanța de apel;

- decizia adoptată în cauza lui Lozovan Iulian, la motivarea stabilirii pedepsei contravine prevederile art. 394 alin. (2) pct. 3) Cod de procedură penală, deoarece ea nu cuprinde motivele de aplicare a pedepsei cu suspendare condiționată a executării ei;

- acuzarea consideră greșite concluziile instanței de apel în partea individualizării pedepsei stabilite inculpatului Lozovan Iulian și în contradicție cu probatoriul administrat la etapa urmăririi penale și cercetării judiciare, neconforme

scopului legii penale și principiului individualizării răspunderii penale și pedepsei penale, în situația în care inculpatul nu a recuperat prejudiciul cauzat prin infracțiune și accidentul a fost soldat cu decesul victimei;

- ținând cont de prevederile art.75 Cod penal, de persoana inculpatului și gravitatea infracțiunii comise de către el, acuzarea de stat consideră că, corectarea e posibilă numai cu stabilirea pedepsei penale sub formă de închisoare reală;

- practica aplicării măsurilor de pedeapsă, demonstrează că instanțele de judecată nu asigură exercitarea scopului pedepsei, având în vedere amploarea pe care a luat-o această categorie de infracțiuni.

5.2. Avocatul Mazareno Grigorii în numele succesorului părții vătămate, Fortuna Dorin, prin care fără a indica vreun temei prevăzut de art.427 alin. (1) Cod de procedură penală, a solicitat casarea deciziei atacate, să fie admisă integral acțiunea civilă în sumă de 500 000 lei și înlăturarea pedepsei cu aplicarea pedepsei sub formă de închisoare pe termen de 5 ani 6 luni, și privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 4 ani fără aplicarea prevederilor art.90 Cod penal.

În motivarea cererii de recurs avocatul a indicat aceleași motive ca și în cererea de apel descrisă la pct. 3.2 al prezentei decizii, suplimentar invocând că consideră aplicarea pedepsei cu suspendare condiționată și dispunerea achitării sumei de 300 000 lei ca prejudiciu moral ca fiind una prea ușoară, pentru infracțiunea comisă.

6. *Judecând argumentele recursurilor în raport cu actele cauzei, Colegiul penal lărgit consideră că acestea urmează a fi respinse ca inadmisibile, cu menținerea deciziei atacate din următoarele motive.*

În conformitate cu art.422 Cod de procedură penală, recursul se declară în termen de 30 de zile de la data pronunțării deciziei.

În speță se constată, că recurenții s-au conformat prevederilor legale și au declarat recursuri ordinare în termen.

Conform prevederilor art.435 alin.(1) pct.1) Cod de procedură penală, judecând recursul, instanța de recurs este în drept să-l respingă ca inadmisibil, cu menținerea hotărârii atacate.

Instanța de recurs verifică dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

Colegiul penal lărgit menționează că în prezenta cauză penală sunt depuse cereri de recurs de către procurorul Călugăreanu Vitalie și de către avocatul Mazareno Grigorii în numele succesorului părții vătămate, Fortuna Dorin, ambii solicitând înlăturarea pedepsei inculpatului, motiv pentru care, instanța de recurs se va expune asupra acestora concomitent.

Drept temeiuri pentru recursul declarat de procuror au fost invocate prevederile art.427 alin.(1) pct.6) și 10) Cod de procedură penală, adică cazurile

cînd instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel ori s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale, iar avocatul Mazarenco Grigorii în numele succesorului părții vătămate, Fortuna Dorin nu invocă nici un temei din cele prevăzute la art.427 alin. (1) Cod de procedură penală, însă consideră pedeapsa aplicată inculpatului Lozovan Iulian prea blîndă, temei ce se încadrează la prevederile art.427 alin.(1) pct.10) Cod de procedură penală – însă aceste temeiuri nu și-au găsit confirmare la examinarea recursurilor ordinare declarate.

Referitor la temeiul pentru recursul declarat de procuror prevăzut la art.427 alin.(1) pct.6) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit menționează că acest temei nu se regăsește la caz, specificînd în acest sens următoarele.

Colegiul penal lărgit conchide că instanța de apel a stabilit cu certitudine toate circumstanțele de fapt și aspectele de drept, a tras concluzia corectă și întemeiat a admis în parte apelurile declarate de procuror și avocat în numele succesorului părții vătămate Fortuna Dorin, fiind casată sentința parțial, doar în partea acțiunii civile în partea prejudiciului moral, cu emiterea în această parte a unei noi hotărîri potrivit modului stabilit pentru primă instanță, după cum urmează: a fost admisă acțiunea civilă și s-a încasat de la Lozovan Iulian în beneficiul succesorului părții vătămate Fortuna Dorin, prejudiciul moral în sumă de 300 000 lei, în rest au fost menținute celelalte dispoziții ale sentinței.

Se reține că vinovăția inculpatului nu se contestă, acțiunile lui Lozovan Iulian fiind încadrate în baza art.264 alin.(3) lit.b) Cod penal, careva erori de drept la acest capitol nu se constată în speța dată.

Prin urmare, Colegiul penal lărgit raportînd temeiurile invocate de procuror în recurs cu textul deciziei instanței de apel consideră că în speța examinată de către instanța de apel n-au fost admise erorile de drept sub aspectele invocate de recurent, care ar servi drept temei de implicare a instanței de recurs în sensul casării deciziei în partea criticată de procurorul Călugăreanu Vitalie, deoarece argumentele expuse în recursul depus sunt nefondate, decizia instanței de apel conținînd toate motivele pe care se bazează soluția, instanța de apel s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel. În fapt, decizia instanței de apel corespunde tuturor prevederilor legii de procedură penală, ea fiind legală și întemeiată, fără a fi identificate neclaritățile specificate de recurent, în legătură cu ce nu se constată prezența temeiului prevăzut de art.427 alin.(1) pct.6) Cod de procedură penală.

La fel, drept temei pentru recursurile declarate au fost invocate prevederile art.427 alin.(1) pct.10) Cod de procedură penală, adică cazul cînd s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale - temei care nu și-a găsit confirmarea la judecarea recursurilor ordinare declarate.

Verificând legalitatea hotărîrii atacate sub aceste aspecte, Colegiul penal lărgit reține că temeiul invocat de recurenți nu s-a confirmat în urma cercetării materialelor cauzei, invocînd în acest context următoarele.

În esență, recurenții critică decizia contestată în partea individualizării pedepsei conform prevederilor art.75 Cod penal, în partea ce se referă la aplicarea prevederilor art.90 Cod penal în privința inculpatului Lozovan Iulian.

În continuare, instanța de recurs susține că, pedeapsa aplicată inculpatului trebuie să fie echitabilă, legală și individualizată, capabilă să restabilească echitatea socială și să realizeze scopurile legii penale și pedepsei penale, potrivit art. 61 Cod penal, și să fie în strictă conformitate cu dispozițiile Părții speciale a Codului penal, ținîndu-se cont de limitele fixate în sancțiunea infracțiunilor incriminate.

Pe de altă parte, pedeapsa și modalitatea de executare a acesteia trebuie individualizate în așa fel, încît inculpatul să se convingă de necesitatea respectării legii penale și evitarea în viitor a săvîrșirii unor fapte similare.

Chestiunea de individualizare a pedepsei este un proces obiectiv, de evaluare a tuturor elementelor circumscrise faptei și autorului, avînd ca finalitate stabilirea unei pedepse în limitele prevăzute de lege.

Așadar, Colegiul penal lărgit statuează că prima instanță corect i-a stabilit pedeapsa inculpatului Lozovan Iulian sub formă de închisoare pe un termen de 3 ani, cu ispășirea pedepsei în penitenciar de tip deschis, cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 3 ani, cu suspendarea condiționată a executării pedepsei conform prevederilor art.90 Cod penal, totodată, instanța de apel just a menținut sentința în această parte, casînd sentința doar în partea acțiunii civile în partea prejudiciului moral, conducîndu-se și de principiul individualizării pedepsei (art. 7 Cod penal) în coroborare cu criteriile generale de individualizare a pedepsei prevăzute în art.75 alin.(1) Cod penal.

Prin urmare, Colegiul penal lărgit menționează că instanța de apel just a ținut cont de criteriile generale de individualizare a pedepsei penale, cum sunt gravitatea și caracterul prejudiciabil al faptei penale, atitudinea făptuitorului față de cele săvârșite și urmările survenite în aspectul recunoașterii vinei. Nu în ultimul rînd, instanța de apel a notificat și datele referitor la personalitatea inculpatului Lozovan Iulian, care la locul de trai se caracterizează pozitiv, nu se află la evidența medicilor narcolog și psihiatru, anterior nu a fost judecat. Ținînd cont de faptul că infracțiunea imputată a fost comisă din imprudență, are doi copii minori la întreținere, faptul că inculpatul este unicul întreținător al familiei, fiind de acord să recupereze prejudiciul cauzat, instanța de apel a considerat justificat că scopul pedepsei aplicate în privința lui Lozovan Iulian, poate fi atins doar prin stabilirea unei pedepse cu aplicarea prevederilor art.90 Cod penal, pedeapsa fiind suspendată condiționat pe un termen de probațiune de 4 ani, cu obligarea de a nu-și schimba domiciliul fără acordul organului competent.

Ținînd cont de principiile generale de aplicare a pedepsei prevăzute în art.61

alin.(2) Cod penal, reieșind din caracterul infracțiunii comise - inculpatul Lozovan Iulian a comis o infracțiune gravă din imprudență, conform prevederilor art.16 alin. (4) Cod penal, de limitele pedepsei prevăzute de art.264 alin.(3) lit.b) Cod penal, având în vedere că inculpatul nu a fost anterior condamnat, a recunoscut integral vina, cauza fiind examinată în procedura prevăzută de art.364¹ Cod de procedură penală, personalitatea pozitivă a inculpatului, care are la întreținere doi copii minori, astfel, că pedeapsa numită inculpatului Lozovan Iulian, cu aplicarea prevederilor art.90 Cod penal, de către prima instanță și menținută de către instanța de apel, rămâne a fi una legală, utilă și eficientă pentru executare, în vederea corectării lui.

În această ordine de idei, Colegiul penal lărgit conchide că instanța de apel în decizia sa (f.d.198-201, vol.I) corect a indicat prevederile art. 61, 75, 90 Cod penal, și ținând cont de personalitatea inculpatului, a aplicat pedeapsă echitabilă, argumente ce sunt acceptate și însușite de către instanța de recurs, fapt ce vine în corespundere cu jurisprudența CEDO, care în pct.37 a hotărîrii sale în cauza Albert vs. România din 16.02.2010, statuează că art. 6§1 din CEDO, obligă instanțele să își motiveze deciziile, acest fapt nu poate fi înțeles ca impunând un răspuns detaliat pentru fiecare argument (Van de Hurk vs Olanda, 19 aprilie 1994, pct. 61), cu toate acestea noțiunea de proces echitabil necesită ca o instanță internă, fie prin însușirea motivelor furnizate de o instanță inferioară, fie prin alt mod, să fi examinat chestiunile esențiale supuse atenției sale.

Referitor la solicitarea avocatului Mazarenco Grigorii în numele succesorului părții vătămate Fortuna Dorin ca să fie admisă integral acțiunea civilă în sumă de 500000 lei, Colegiul penal lărgit o consideră neîntemeiată și menționează că instanța de apel just a casat sentința în partea acțiunii civile în partea prejudiciului moral, încasînd de la inculpatul Lozovan Iulian în beneficiul succesorului părții vătămate Fortuna Dorin prejudiciul moral în sumă de 300000 lei, aceasta fiind o sumă rațională și argumentată.

Totodată, Colegiul menționează că la materialele cauzei penale sunt anexate cererile, care confirmă, că inculpatul a încercat să achite prejudiciul succesorului părții vătămate (f.d.167, 168, vol.I), însă acesta a refuzat. La fel, în ședința instanței de apel din 26 februarie 2019 inculpatul Lozovan Iulian a declarat că regretă cele comise, î-și cere scuze de la familia Fortuna, el are datorii, este unicul întreținător și că este gata să achite 15 000 euro, însă succesorul părții vătămate refuză. Prin urmare, instanța de recurs consideră că este exagerată suma prejudiciului moral de 500000 lei solicitată de succesorul părții vătămate, temei de a interveni în decizia instanței de apel nu există, instanța de apel în conformitate cu prevederile art.1422 și 1423 Cod civil (în vigoare la momentul examinării cauzei în instanța de apel) întemeiat a dispus să fie încasată suma de 300000 lei, bazîndu-se pe argumente temeinice și relevante.

Prin urmare, Colegiul penal lărgit atestă că eroarea de drept invocată de

recurenți prin prisma prevederilor art.427 alin. (1) pct. 10) Cod de procedură penală, nu și-a găsit confirmare în cadrul examinării cauzei în ordine de recurs.

În concluzie, Colegiul penal lărgit conchide că temeiurile indicate de către procurorul Călugăreanu Vitalie și de către avocatul Mazarenco Grigorii în numele succesorului părții vătămate Fortuna Dorin, nu sunt întemeiate din punct de vedere al prezenței erorilor de drept, care ar fi temei de implicare a instanței de recurs în sensul casării deciziei adoptate pe caz.

În baza celor expuse, Colegiul penal lărgit conchide că recursurile ordinare declarate de către procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Călugăreanu Vitalie și de către avocatul Mazarenco Grigorii în numele succesorului părții vătămate Fortuna Dorin, urmează a fi respinse ca inadmisibile, fiind vădit neîntemeiate, cu menținerea deciziei atacate, deoarece temeiurile invocate de recurenți nu s-au confirmat în instanța de recurs ordinar.

7. În conformitate cu prevederile art. 434, 435 alin. (1) pct. 1) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit,

DECIDE :

Respinge ca inadmisibile recursurile ordinare declarate de către procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Călugăreanu Vitalie și de către avocatul Mazarenco Grigorii în numele succesorului părții vătămate Fortuna Dorin, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 26 februarie 2019, în cauza penală privindu-l pe **Lozovan Iulian Xxxxx**, cu menținerea deciziei atacate.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la **04 mai 2020**.

Președinte

Timofti Vladimir

Judecători

Cobzac Elena

Toma Nadejda

Țurcan Anatolie

Boico Victor

O p i n i e s e p a r a t ă
a judecătorului Timofti Vladimir

Conform art. 339 alin. (7), 340. alin (3) Cod de procedură penală
în cauza penală privindu-l pe **Lozovan Iulian Xxxxx**.

1. Prin decizia Colegiului penal lărgit al Curții Supreme de Justiție din 10 martie 2020, au fost respinse ca inadmisibile recursurile ordinare declarate de către procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Călugăreanu Vitalie și de către avocatul Mazarenco Grigorii în numele succesorului părții vătămate Fortuna Dorin, cu menținerea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 26 februarie 2019, în cauza penală privindu-l pe Lozovan Iulian Xxxxx.

2. Am semnat cu respect decizia, dar nu am fost de acord cu motivarea și soluția adoptată și am propus o altă soluție, de admitere a recursurilor ordinare declarate cu dispunerea rejudecării cauzei de către instanța de apel în alt complet de judecată, în legătură cu ce expun opinie separată.

3. Pentru a fi mai succint, indic că susțin în tot ce este indicat în partea introductivă și în pct. 1-5.2 a deciziei Colegiului penal lărgit al Curții Supreme de Justiție din 10 martie 2020, în prezenta cauză.

4. Consider incorectă soluția și motivarea din decizia instanței de recurs ordinar, deoarece în prezenta cauză, la aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal în privința inculpatului Lozovan Iulian, recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 264 alin. (3) lit. b) Cod penal, contrar dispozițiilor din art. 61 alin. (2), 75 Cod penal, nu s-a ținut cont pe deplin de scopul legii penale și de principiul individualizării răspunderii penale și pedepsei penale, în condițiile în care inculpatul nu a recuperat prejudiciul cauzat prin infracțiune - evaluat de instanța de apel în mărime de doar 300 mii lei, ce constituie o sumă neproportională prejudiciului cauzat și nu poate fi considerat ca o satisfacție echitabilă pentru succesorul părții vătămate, or în urma săvârșirii infracțiunii (accident rutier cu tamponarea pietonului pe trecerea de pietoni) a survenit decesul pietonului.

Totodată, este esențial că nu s-a luat în considerare și faptul că din materialele cauzei penale nu rezultă că inculpatul s-ar fi împăcat cu succesorul părții vătămate, ce denotă că inculpatul Lozovan Aurel nu a conștientizat gravitatea infracțiunii săvârșite și consecințele acesteia pentru succesorul părții vătămate.

Astfel, în circumstanțele expuse supra, consider că pedeapsa aplicată cu suspendarea condiționată a executării acesteia în temeiul art. 90 Cod penal în privința lui Lozovan Iulian este prea blândă.

5. Reieșind din aceste considerente, am propus soluția, conformă prevederilor art. 435 alin. (1) pct. 2) pct. c) Cod de procedură penală, de admitere a recursurilor ordinare declarate, casarea deciziei atacate, cu dispunerea rejudecării cauzei de către instanța de apel în alt complet de judecată, dar nu am fost susținut de ceilalți judecători.

Judecător

Timofti Vladimir